

Видається за підтримки
Міністерства освіти
і науки України

Музичний КЕРІВНИК

№0 / жовтень / 2010

ЩОМІСЯЧНИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ЖУРНАЛ

Формування креативної
особистості засобами
музичного виховання

14

Методика роботи вчителя
музичного мистецтва
з учнями, які нечисто інтонують

20

У пошуках новорічної казки
Ексклюзивний сценарій свята

37

Прем'єра пісні

50

ТЕМА НОМЕРА:

Планування роботи
музичного керівника

06

сценарії свят та розваг

1. Дземула Г.П. У пошуках новорічної казки.
2. Дземула Г.П. Осінь у лісі.
3. Дземула Г.П. Як треба Новий рік зустрічати

У пошуках новорічної казки

Ексклюзивний сценарій свята

Погодьтеся: новорічне свято — це не стільки сам захід, скільки підготовка до нього. Вибір сценарію, розподіл ролей, репетиції, виготовлення прикрас для зали, костюмів, реквізиту — заняття радісні, веселі, цікаві і навіть, захопливі. До цієї передсвяткової метушні зазвичай причетні всі — і діти, і їхні батьки, і педагоги та інші працівники навчального закладу. Тому й у цьому сценарії пропонуємо переглянути образну статичність неодмінних персонажів свята та залучити до його інсценізації не лише дітей, а й дорослих. До речі, оскільки у дійстві бере участь багато персонажів, деякі діти можуть виконувати по кілька ролей.

Запропоновані нами ігри у сценарії можна замінити або доповнити власними іграми, конкурсами, естафетами, такими як, наприклад, «біг на лижах», «кидання сніжків» тощо. Така довільність не порушить загальної сценарної канви і дасть змогу кожному організатору свята зробити його по-своєму неповторним.

Декорації:

- ❖ ширма із зображенням засніженої вулиці;
- ❖ зовнішнє зображення хатки Діда Мороза.

Реквізит:

- ❖ мобільний телефон для Діда Мороза;
- ❖ карти Баби Яги — географічні карти світу та України, великі гральні карти;
- ❖ камінь з надписами;
- ❖ лавка;
- ❖ пиріжок;
- ❖ яблуко;
- ❖ склянка молока;
- ❖ ялинкові прикраси.

Дійові особи:

Дід Мороз
Три мами
Хлопчик
Четверо дітей
Ворона
Хатка на курячих ніжках
Баба Яга
Кіт

Три Ялинки
Зайчик
Лисиця
Кабан
Пічка
Яблулька
Молочна Річка
Іграшки
Цукерки

Ролі Діда Мороза, мам, Хатки на курячих ніжках, Баби Яги виконують дорослі — батьки та педагоги.

Сценарій свята

Уздовж центральної стіни зали розміщено ширму із зображенням засніженої вулиці. За нею — декорації хатки Діда Мороза. Звучить мелодія пісні «Ой, метелиця-зима», (вірші Тетяни Мезенцевої, музика Юлії Михайленко). Діти входять до зали, стають півколом, співають пісню. Після цього діти сідають на місця у залі. Заходять три мами, одна з них тримає за руку Хлопчика. Усі персонажі одягнені у шапки або шарфи, оскільки дія відбувається на вулиці.

Перша мама: Привіт, подружки! Як вам ця зима?
Я тут собі надумалась сама:
Мороза-Діда не було й нема —
Навіщо ж його кликати дарма?

Друга мама: Запросимо — прийде якийсь дідок,
А ми ж то знаєм, що нема казок!

*Хлопчик непомітно відпускає мамину руку,
відходить осторонь, слухає розмову.*

Третя мама: Приблизно так подумала і я.
І думка з цього приводу моя:
Замовить треба через інтернет
Для всіх дітей даруночки в момент.

Перша мама: Нехай радіє дівчора кирпатоноса,
А рік Новий пройде і без Мороза.

Мами, продовжуючи бесіду, йдуть із зали. Хлопчик, похнюпивши голову, залишається стояти біля центральної стіни. Під веселу музику четверо дітей з місць вибігають у центр зали, починають грати у сніжки. «Прилітає» Ворона, походить біля дітей.

Діти (по черзі): Скоро свято надійде.
Дід Мороз до нас прийде.
Гарні, гарні він для нас
Подаруночки припас.

Хлопчик: Зачекайте, любі діти!
Не виходить нам радіти.
Захотіли наші мами,
Не порадившись із нами,
Щоб нам свято обійшлося
Без ялинки, без Мороза.

Ворона: Що за свято для дитинки,
Без казок і без ялинки?

Хлопчик: А давайте тишком-нишком утечемо
І самі Мороза-Діда ми знайдемо.
Разом з ним влаштуємо ми свято,
А дорослі і не будуть знати.

Під веселу музику діти обходять залу. У цей час біля ширми стають три Ялинки, які символізують лісову галявину. Діти заходять «до лісу», йдуть між Ялинок.

Перша дитина: Ми у лісі знайдемо стежинку,
Виберемо гарненьку ялинку
І запросимо на свято звірів,
Хай повірить в казку, хто й не вірив.

Друга дитина: Ой, насипала снігу зима —
Ні стежок, ні доріжок нема.
Гляньте — дим он угору пливе.
Може, хтось в цьому лісі живе?

До зали забігає Хатка на курячих ніжках. Ялинки сідають на місця.

Третя дитина (читає надпис на Хатці):

«Потомствена знахарка Баба Яга: зніму вроки, розпитаю, підкажу,
поворожу».

Четверта дитина: Серед лісу Хатка стомлена стоїть.
Скільки ж тобі, Хатко?

Хатка на курячих ніжках:

Та вже сто століть!
Прилетить хазяйка на мітлі простій,
І мені накаже: «Не стогни, а стій!»
І стояти буду я у цім дворі,
Доки буде треба казки дітворі.

Четверта дитина: Хай же досягають груші на вербі.
Дорога Хатинко, дякуєм тобі!

*Діти вклоняються Хатці на курячих ніжках.
До зали влітає на мітлі Баба Яга, за нею входить Кіт.*

Баба Яга: Що ж це сталося, хочу я знати,
Що посміли мене турбувати?!
Я сиджу собі вдома — варю щось, печу.
Якщо треба кудись — на мітлі полечу.
Ану геть звідси!

Кіт: Та не сердься ти, бабусю, на діток!
Бачиш, як вони промерзли — до кісток.
Каже нам прогноз погоди: буде сніг,
Та такий, що знов засипле все і всіх.
Отож ліпше ти нам пісню заспівай,
Своїм співом наших гостей звеселяй.

 Пісня Баби Яги (див. с. 46)

Баба Яга: А чого ви по лісу блукаєте
І пригод небезпечних шукаєте?

Хлопчик: Підкажи нам, бабусю, хоч ти,
Як нам Діда Мороза знайти.
Бо вже скільки по лісу пройшли,
А живої душі не знайшли.

*Баба Яга дістає та розкладає на килимку різні карти: карту світу,
 карту України, гральні карти.*

Баба Яга: Ось я карти свої розкладу
І Дідуса Мороза знайду.
Бачу я якусь хатинку, (Котові) глянь і ти.

Кіт: Справді! Можу й я туди піти.
Дітям стежку покажу я через ліс,
Захищатиму, хоч хто б до них поліз.

Баба Яга: Добре, Коте, з дітьми йди. Та не барись
І швидесенько додому повернись!

*Діти з Котом під музику йдуть по колу, а у цей час Баба Яга та Хатка на курячих ніжках
 залишають залу. Біля ширми знову стають Ялинки. Тримаючись за руки,
 вони хитаються вправо-вліво. Діти підходять до Ялинок.*

Діти (по черзі): Довгий шлях попереду чекає,
 Але це нас зовсім не лякає.
 Доки йдемо лісовою ми стежинкою,
 Можна вибрати для свята і ялинку нам.
 А вони такі розкішні —
 Запашні, густі та пишні.

Ялинки співають і танцюють.

Пісня Ялинок (див. с. 46)

Виходить Зайчик.

Зайчик: Я веселий Зайчик,
Зайчик-пострибайчик.
Дякую Ялинкам,
Що ховають взимку.

Перша дитина: Хоч ялинок тут, що й ну,
Треба вибрати одну!
І не вирішу нізащо,
Яка буде з них найкраща.

Друга дитина: Ну ж бо, Зайчику, скажи,
Цю задачку розв'яжи!

Зайчик підходить до однієї Ялинки, бере її за руку. Усі інші Ялинки сідають на свої місця.

Зайчик: Йди сюди, Ялинко мила,
Що мене ховала й гріла.
Хоч Ялинок тут й багато,
Візьмемо тебе на свято.

Виходить Лисиця.

Лисиця: І мене потрібно взяти.
Я не буду заважати.
Хвостиком, як і завжди,
Замітатиму сліди!

Виходить заспаний Кабан.

Кабан: Якщо з вами йде Лисиця,
То мені також не спиться.
Можна, з вами я піду,
Вам дорогу прокладу?

Усі беруться за руки, обходять залу по колу, декламуючи вірші.

Усі (разом): Лісом ми прямуємо,
Весело танцюємо,
Бо вже скоро, бо вже ось
Хатка, де живе Мороз.

Зайчик, Лисиця та Кабан запрошують усіх дітей у костюмах звірят до танку. Діти та Ялинка сідають на свої місця. Звірята виконують танок під мелодію «Польки» Дмитра Шостаковича, після якого сідають на свої місця. Дорослі прибирають ширму, стає видно хатку Діда Мороза. Перед нею сидить на лавці Дід Мороз, тримаючи у руках мобільний телефон.

Дід Мороз: Я — Мороз Червоний ніс,
Подарунки людям ніс
Сотні, сотні років.

Не лякав мене ні ліс,
Ані сніг глибокий.
Від Ворони в МТС
Я отримав SMS,
Що мене немає.
Тиск піднявся до небес,
Що робить, не знаю.

Пісня Діда Мороза (див. с. 47)

Дід Мороз (тужливим голосом):

Я весь неначе уві сні —
Як же далі жить мені?!

Діти з Ялинкою підходять до хатки, голосно співаючи.

Усі (разом):

Сієм, вієм, повіаєм,
З Новим роком всіх вітаєм!

Дід Мороз (бачить дітей):

От так диво, от так діти!
Змусили мене радіти!
Як це ви сюди дійшли?
Як же ви мене знайшли?

Хлопчик:

Віра в казку приведе!
Хто повірить — той знайде.
Бо не свято для дитинки
Без Мороза, без Ялинки.

*Діти з веселим шумом вітаються з Дідом Морозом.
Звучить хоровод (на вибір музичного керівника).*

Дід Мороз:

Дочекався я! Гостей
Повна-повна хата.
Нумо, друзі, хоровод
Разом танцювати.

*Дід Мороз запрошує всіх до новорічного хороводу. Після хороводу діти сідають на місця.
Дорослі закривають ширмою хатку Діда Мороза. Під схвильовану музику у центр зали
виходять три мами.*

Перша мама:

Проминуло три години,
Як нема ніде дитини.
Де шукать? Чекати звідки?
Я питала у сусідки,
Всі оббігала двори —
Вкрали, що не говори!

Друга мама:

Я свою також шукаю,
Що робити — вже й не знаю!

Третя мама: І моєї теж нема.
Я вже сивію сама!

На середину зали «вилітає» Ворона.

Ворона: Хоч мене і не питають,
Я скажу, бо справді знаю:
Подалися діти в ліс,
Де Мороз — Червоний ніс!

Друга мама: Кажуть, що чудес немає,
А Ворона ж — розмовляє!

Третя мама: Тож мерщій дітей шукати!

Перша мама: Доведеться поблукати!

Мами під музику обходять залу. У цей час біля ширми стають зліва направо Пічка з пиріжком у руках, Молочна Річка зі склянкою молока, Яблунька з яблуком. Дорослі виносять у центр зали камінь з надписом. Мами гуртом підходять до нього.

Друга мама: Що за диво? Знову казка.
Ось і камінь вам, будь ласка.

Читають по черзі.

Перша мама: Хто ліворуч повертає —
Діток в лісі розшукає.

Перша мама йде до Пічки.

Друга мама: Як праворуч хто піде,
Діток в лісі він знайде.

Друга мама йде до Яблуньки.

Третя мама: А хто прямо подається,
Той без діток не вернеться.

Третя мама йде до Молочної Річки.

Перша мама (до Пічки):
Підкажи-но, Пічко-мати,
Де мені дітей шукати?

Пічка: Пиріжка мого з'їсте,
Покажу вам шлях за те.

Перша мама їсть пиріжок.

Ви прямуйте через ліс,
Там Мороз — Червоний ніс.

Перша мама виходить із зали.

Друга мама (до Яблуньки):
Можеш, Яблунько, сказати,
Де мені дітей шукати?

Яблунька: Яблучко моє з'їсте —
Покажу вам шлях за те.

Друга мама їсть яблуко.

Ви прямуйте через ліс,
Там Мороз — Червоний ніс.

Друга мама виходить із зали.

Третя мама (до Молочної Річки):

Поможи, Річко Молочна,
Бо знайти я діток хочу.

Молочна Річка: Поможу я, я така,
Лиш попейте молока.

Третя мама п'є молоко.

Молочна Річка: Ви прямуйте через ліс,
Там Мороз — Червоний ніс

Третя мама залишає залу. Гасне світло. Звучить таємнича музика. Дорослі прибирають ширму, відкриваючи хатку Діда Мороза. Вмикається світло. На лавці сидить Дід Мороз, а довкола нього — діти та звірі. З різних боків до зали входять три мами, дивуються, бачачи Діда Мороза.

Мами (по черзі): Справжнє диво, справжня казка,
Справжній Дід Мороз, не маска!
Отаке і не наснитися!
Значить, казка — не дурниця!
І слова ці золоті:
Треба казки у житті!

Діти й дорослі обіймаються, оглядають Ялинку.

Перша мама: Ой, які зелені шати!
Чим же будем прикрашати?

Усі учасники дійства стають у коло. На середину зали вибігають Іграшки з ялинковими прикрасами у руках. Звучить їхня пісня, слухачі у такт музиці плескають у долоні.

Пісня Іграшок (див. с. 47)

Іграшки жваво «прикрашають» Ялинку.

Дід Мороз (стає посередині):

Раз, два, три!
Ялинонько, гори!

Дівчинка-ялинка ховається за святково прикрашену штучну Ялинку. Вона починає сяяти.

Будуть хай свята чудові,
А малята всі здорові.
Хай живуть у щасті люди
І пісні лунають всюди.

Отож руки всі давайте!
І у хоровод ставайте!
Дискотеку розпочнемо,
І таночок заведемо!

Усі стають у хоровод, співають пісню, пританцьовуючи.

Пісня «Дискотека «Вау!» (див. с. 48)

Дід Мороз: Щось мені дуже гаряче стало. Ну ж бо, охолодіть мене!

Усі діти біжать до нього, дмухають. Мами залишають залу.

Дід Мороз: От спасибі, любі мої! Тепер я вже так охолов, що можу з вами в заморозки гратися. Ану ж бо!

Дід пояснює правила гри.

Ви бігайте, стрибайте, від мене утікайте. А до кого я торкнуся — завмирайте й ані руш! Виграє той, кого я не заморожу.

Граються. Після закінчення гри усі сідають на місця, звучить спокійна музика.

Дід Мороз: Дякую, дітоньки. А тепер, хто хоче мені пісню станцювати, танець розказати чи віршик заспівати — прошу!

Хлопчик: Щось ти, дідусю, заплутався.

Давайте, діти, допоможемо Діду Морозу: пісню (діти — «Заспівати!»), танець (діти — «Станцювати!»), віршик (діти — «Розказати!»).

Діти виходять у центр зали. Усі бажуючі показують номери, які підготували для Діда Мороза. Після закінчення усіх виступів діти сідають на місця.

Дід Мороз: Ой, лишенько, я ледь не забув про солодкі подарунки. Мої Цукерки певно знудилися. Я ж навмисно приберіг їх на кінець свята.

А цукерки ось які:

І великі, і меткі,

І веселі, і смачні.

Не було таких ще, ні.

Вибігають Цукерки, танцюють і співають.

Пісня Цукерок (див. с. 49)

(Цукерки сідають на місця. Звучить весела музика. Дід Мороз виходить у центр зали.)

Дід Мороз: Дякую, Цукерочки, що «підсолодили» наш новорічний настрій. А вам, діточки, за те, що у казку й досі вірите. З казкою живеться веселіше, чи не так? Вірте у дива, загадуйте бажання, і вони неодмінно збуватимуться! Я, Дід Мороз, вам це гарантую. Новий рік — пора чудес і цікавих подій. Отож святкуймо, веселімося і обов'язково за рік зустріньмося. У доброму гуморі, гарному настрої з вірою щирою в здійснення казки! З Новим роком!

Дід Мороз роздає подарунки, жартує.

Під веселу музику усі учасники свята залишають залу.

Пісня Баби Яги

Слова Галини Джемули
Музика Тетяни Кулішко

Музична партитура для пісні «Пісня Баби Яги». Вона складається з трьох рядків нот на скрипковій лінійці. Ключова сигнатура: дві діжки (F# і C#). Темп: 3/4. Ритмічний малюнок: чотири восьмі. Лірика розташована під нотами.

Не-даремно ж бо зо - ву - ся я Я - га. На не - го - ду кру-тить
4 ці - лий день но - га. Ду-же, ді - ти, а - пе - тит - ні ви на вид,
7 бо на ді - ток в ме - не зав - жди а - пе - тит.

Пісня Ялинок

Слова Галини Джемули
Музика Тетяни Кулішко

Музична партитура для пісні «Пісня Ялинок». Вона складається з чотирьох рядків нот на скрипковій лінійці. Ключова сигнатура: дві діжки (F# і C#). Темп: 3/4. Ритмічний малюнок: чотири восьмі. Лірика розташована під нотами.

Сні - жин - ки ти-хо па - да-ють, і сніг, не-на-че ва-та. А в
6 лі - сі всі під Но - вий рік о - чі - ку-ють на свя-то. Зе - ле - ні ми я -
11 ли-ноч-ки, у но - во-річ-ний час всі бу - де - мо круж -
15 ля - - - ти і зве - се - ля - ти вас.

Сніжинки тихо падають,
І сніг, неначе вата.
А в лісі всі під Новий рік
Очікують на свято.
Зелені ми ялиночки,
У новорічний час
Всі будемо кружляти
І звеселяти вас.

Ми зайчиків-стрибайчиків
Ховаємо під віти.
І не тривожить їхній сон
Ні холод, ані вітер.
То в тиші загадковій ми,
То почнемо шуміти.
Співаєм новорічної,
Щоби раділи діти.

Пісня Діда Мороза

Слова Галини Джемули

Музика Тетяни Кулішко

1 І що во-но зро-би-лось? Як страш-но все змі-ни-лось. Рос-
6 туть, ти глянь, ти по-ди-вись, я ли-ни прос-то не-ба, і
10 все, не-на-че як ко-лись, а вже ме-не не тре-ба. І
14 день не-на-чєб-то як день. І не змі-ни-лось не-бо. А
18 по-да-рун-ків і пі-сєнь ні-чо-го вже не тре-ба.

Пісня Іграшок

Слова Галини Джемули

Музика Тетяни Кулішко

Ми я-лин-ко-ві Іг-раш-ки од-на сім'-я. Я-ли-ноч-ку при-
6 кра-си-мо, не-хай сі-я. Во-на лєдь лєдь по-ко-лєть-ся, во-на жи-ва. Тра-
13 пля-ють-ся під Но-вий рік та-кі ди-ва. А ми це свя-то лю-би-мо, і ти, і
20 я. Ми я-лин-ко-ві Іг-раш-ки од-на сім'-я.

Дискотека «Вау!»

Слова та музика Тетяни Кулішко

Лі-со-ва га - ля-ви-на ста-ла танц май - дан-чи-ком для у - сіх, хто

6
в цьо-му лі - сі ве-се-ло жи - ве. О-пи-ня-єш - ся у каз - ці: всі ма-ля-та

12
тут пух-нас - ті. Я там був і тан-цю-вав Дис-ко - те - ка "Вау!"

1. Лісова галявина (співає на мотив «Макарені») *(співає на мотив «Макарені»)*
Стала танцмайданчиком
Для усіх, хто в цьому лісі
Весело живе.
Опиняєшся у казці:
Всі малята тут пухнасті.

Давай потанцюємо разом «Макарену».
Компанія класна, дивіться всі на мене.
Рухи прості ти повтори.
Друже, не спи.

Дід

Мороз: Я там був і танцював —
Дискотека «Вау!».

2. Запальний ударив твіст,
Закрутив бобер свій хвіст.
Нумо, нумо всі до гурту,
Хто на що гаразд.
Тут вам «реггі», «брейк», «ламбада»,
«Макарена» — самба-мамбо.

3. Не впізнаєш Зайця ти,
На вечірці він простий
Репер «йо!» прикольний, модний,
А діджей — Кабан.
Крутить диски на пеньочку,
Закружляв усіх в таночку.

Дід

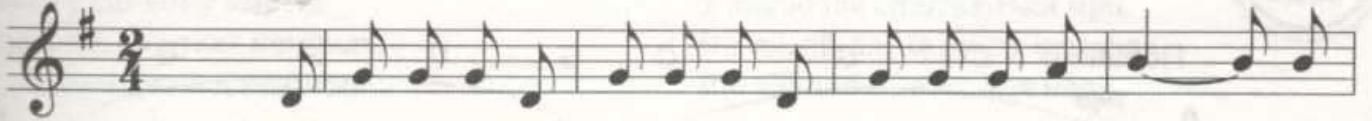
Мороз: Я там був, всім джазу дав —
Дискотека «Вау!»

Дід

Мороз: Я там був і танцював —
Дискотека «Вау!».

Пісня Цукерок

Слова Галини Джемули
Музика Тетяни Кулішко

Зве - мо - ся ми Цу - кер - ка - ми, у кож - но - ї свій смак. Я

"Бі-лочка", я "Зі-рочка", а я "Чер-во-ний мак". Ми всі цукро-ві ро-ди-чі, нас

тут є ці-лий міх. І їж хоч що-хви - ли-ни нас, не спробу-єш у - сіх. Із

не-ба гус-то си-па-лись у - низ цу-кер-ки щоб. О - це бу-ло би ве-се-ло, от

здо - ро - во бу ло б.

Новорічне свято — особливе, чарівне. Його з нетерпінням чекають діти і в дитячому садку, і в школі. Аби новорічне свято у стінах навчальних закладів стало родинним, до його постановки слід активно залучати батьків. Дітям це надасть упевненості та захвату, а батькам — змогу виявити свої акторські, музичні й танцювальні здібності

Галина ДЖЕМУЛА,
учитель-методист вищої
категорії спеціалізованого
навчально-виховного комплексу
«Лілея», м. Київ

Новий рік у лісі

Сценарій новорічного свята для старших дошкільників та молодших школярів

Ось ми знову стоїмо на порозі Нового року. У дитячих садках та школах починається підготовка до його святкування: репетиції, оформлення зали, виготовлення костюмів, ялинкових прикрас — словом, нудьгувати ніколи.

Цього року пропонуємо вам провести Новорічне свято разом з лісовими звірятами. За сценарієм їхні ролі виконують діти, а традиційні ролі Діда Мороза та Снігуроньки — дорослі. Дорослих, зокрема батьків, також можна залучити до виконання ролей Лісовика, Снігової Баби та Ворони. Це надасть святу певної несподіванки та азарту.

ДЕКОРАЦІЇ:

- * декорації зимового лісу
- * ялинка, на якій висять шишки

РЕКВІЗИТ:

- * гірлянда з моркви
- * картинки із зображенням курочки та півника
- * дві іграшкові бджілки
- * гірлянда з грибів та горіхів
- * гірлянда з яблук та груш
- * дві рукавички
- * горщик з написом «КРЕМ»
- * банка з написом «НАСТІЙ»
- * хустка, зав'язана вузликом
- * подушка
- * окуляри
- * великий бутафорний мобільний телефон
- * великі бутафорні цукерки
- * ялинкові іграшки
- * мікрофон для Ворони
- * дві довгі підставки з отворами, у які можна вставити маленькі ялинки
- * два набори з маленькими ялинками
- * комплекти з двох великих кружалець зеленого та білого кольору

ДІЙОВІ ОСОБИ:

- * Лісовик
- * Лісові звірята (Зайчата, Лисиця, Вовк, Ведмідь, Білка, Їжачки, Борсук)
- * Снігова Баба
- * Ворона
- * Синички
- * Сніжинки
- * Цукерки
- * Іграшки
- * Дід Мороз
- * Снігуронька

*Декорації зимового лісу. На передньому плані стоїть ялинка, на якій висять шишки.
На центр зали виходить Лісовик.*

Лісовик: В ніч новорічну творяться дива,
Бо у цей час Дід Мороз прибува.
Треба нам гарно зустріти його.
Треба зробити ще стільки всього!
Отож, виходьте, Лісові звірята,
Вже час ялинку прикрашати!
І хто із вас яку прикрасу має,
Нехай ялинці на гілля чіпляє.

На центр зали одне за одним виходять Лісові звірята, підходять до ялинки і прикрашають її.

Зайчата (несуть гірлянду з моркви):

Гірлянду з моркви на ялинку ми повісим —
Такого ще не бачили у лісі.

Лисиця (несе картинки із півником та курочкою):

А я скоріш повішу на ялинку
Оці свої улюблені картинки.

Вовк (виводить Снігову Бабу):

Усім-усім звірятам на потіху
Зліпив Бабусю гарну я із снігу.

Ведмідь (несе дві іграшкові бджілки):

А я зробив, хоча не дуже вміло,
Таких собі веснянкуватих бджілок.

Їжачки (несуть гірлянду з яблук та груш):

Не уявляємо ялинових гілок
Без яблук лісових і без грушок.

Білка (несе гірлянду з грибів та горіхів):

Які на гілочках чудові шишки!
А я гриби повішу та горішки.

Лісові звірята (хором):

Дивіться, потрудились ми немарно —
Яка ялинка прибрана та гарна!

Лісові звірята співають пісню.

Пісня «В лісі» (див. с. 53)

На закінчення пісні до зали «залітає» Ворона з мікрофоном.

Ворона (говорить у мікрофон):

Я знаю, що мене почути раді ви,
Отож, в ефірі — новорічне радіо.
Час лісовий — дванадцята година.
Пора почути вам такі новини:
Сьогодні в північ, точно, як торік,
У нас почнеться свято — Новий рік.
Прошу сприймати сказане всерйоз:
До лісу під'їжджає Дід Мороз.
І, як завжди, несе він у торбинці
Для кожного із нас свої гостинці.

Синички:

Який же цей дідусь хороший!
Щороку подарунки нам приносить...
В його мішку для нас — всього-всього...
Давайте й ми порадуєм його!

Їжачки:

А й справді! Давайте ми станемо струнко!
Хай кожен тримає свої подарунки!

Білка:

Хоч би він не забарився
І у нас скоріш з'явився!

Звучить весела, бадьора музика. На центр зали виходить Дід Мороз.

Дід Мороз:

Я з півночі далекої іду,
Ступаю я по снігу, по льоду.
Дарую світу холод і красу,
Малятам подарунки я несу.
Я зорі, як ліхтарики, розвісив.
А хто мене чекає в цьому лісі?

Лісовик: Зібрались разом геть усі звірята,
І дуже раді ми тебе вітати.
За доброту твою ми всі цієї ночі
Подарувать дарунки тобі хочем.

Лісові звірята одне за одним підходять до Діда Мороза зі своїми подарунками. Дід Мороз приймає їх, оглядає із задоволенням виглядом, дякує і складає поруч із собою.

Зайчата (дарують рукавички):

Ми для тебе невеличкі
Змайстрували рукавички.
Ось тобі дві штуки,
Щоб не мерзли руки.

Лисиця (дарує горщик з написом «КРЕМ»):

Щоб позбавитись від зморшок,
Дам я мазі повний горщик.

Їжачки (дарують банку з написом «НАСТІЙ»):

Ми настій тобі зробили,
Щоб коліна не боліли.

Борсук (дарує хустинку, зав'язану вузликом):

А щоб мав ти ніжну шкіру,
Дам тобі шматочок жиру.

Ведмідь (дарує подушку):

Ляжеш, як не буде сну,
На подушку чарівну.
Це така чудова річ —
Будеш спати цілу ніч!

Ворона (дарує окуляри):

Я дарую окуляри —
Маю їх чотири пари.
Будеш бачити довкола
Так чудово, як ніколи.

Лісовик (дарує бутафорний мобільний телефон):

Ну, а я даю мобільний
І поповнення пакет.
Можеш спілкуватись вільно
Навіть через інтернет.

Дід Мороз: В лісі цім усі, я бачу,
Дуже щирі, дуже вдячні!

Я вам теж страшенно вдячний,
Аж мені незручно наче...
Та й Снігурки щось не чути,
А вона вже мала б бути.
Йде вона, а чи не йде?
Гей, Снігуронько, ти де?

Звучить чарівна музика. До зали заходить Снігуронька.

Снігуронька: Як я, звірята, йшла до вас,
То, хоч і поспішала,
Але дерева раз по раз
Святково прикрашала.
І так цим захопилася,
Що ледь не запізнилася.
Бачу я, тут справжнє свято.
З Новим роком вас, звірята!
Рада бачити я знову
Всіх у настрої святковім.

Дід Мороз: Хочу радувати всіх,
Хочу чути пісню й сміх.
Лісовий ставай народ
У веселий хоровод.

Усі стають навколо ялинки, водять хоровод і співають пісню на вибір музичного керівника.

Дід Мороз: Чудеса у ніч таку відбуваються.
Подивіться, вже вони починаються.
(На ялинці спалахують вогники) На ялинці осяйні
Загорілися вогні.

Борсук: Ще й, дивіться, ожила
Наша Баба Снігова!

Снігова Баба *(танцює і мелодекламує):*
Коли на мене гляне всяк,
Йому примара сниться.
І хоч Вовк мене зліпив —
Сам мене боїться.
А я нічого не боюсь,
А я така хоробра!
І ви не бійтеся мене,
Бо я насправді добра!

Борсук: А сніжинки, а сніжинки
Підхопились із стежинки

І під музику швидко
Закружляли у танку.

На центр зали вибігають Сніжинки і починають кружляти.

Сніжинки: Ми м'які і легкі, наче пух, наче пух,
І танцюєм над полем, над лісом.
Ми застелим стежки, все побілим навкруг,
Покривала повсюди розвісим.
Хай спочине усе у зимовому сні,
Посідаємо ми на ялинці.
І розкішно земля розцвіте навесні,
І подякує кожній сніжинці.

Сніжинки виконують танок.

Білка: Нині ніч творить дива:
Хор цукерковий співа!

На центр зали вибігають Цукерки і співають пісню.

Пісня «Ялинкові цукерки» (див. с. 52)

Після закінчення пісні Цукерки вибігають із зали, за ними услід — Лісові звірята. За мить Лісові звірята забігають до зали з великими бутафорними цукерками у руках. Кількість бутафорних цукерок має відповідати кількості дітей-Цукерок, які вибігли із зали.

Лісовик: Диво, як вони змінились —
Враз маленькими зробились!
Ви ж не будете їх їсти?
На ялинку їх повісьте!

Лісові звірята вішають цукерки на ялинку.

Ведмідь: Ось які дива бувають:
Іграшки — й ті оживають!

На центр зали вибігають Іграшки.

Іграшки: Ми — ялинкові іграшки,
Найкращі із прикрас.
Ви хороводи водите,
Ми дивимось на вас.
Поскачемо, пограємось
Хоч на коротку мить.
І з вами позмагаємось —
Ану ж бо, доженіть!

Іграшки вибігають із зали, за ними услід — Лісові звірята. За мить Лісові звірята вбігають зі справжніми ялинковими іграшками. Кількість ялинкових іграшок має відповідати кількості дітей-Іграшок, які вибігли із зали.

Ведмідь: Тут дива такі, що й ненько!
Стали іграшки маленькі.
Щоб було красиво в лісі,
На ялинку їх повісим.

Лісові звірята вішають іграшки на ялинку.

Дід Мороз: Хочете порозважатись?
То ж давайте будем гратись!

Гра «Веселі оплески»

Дід Мороз голосно промовляє різні слова, наприклад, «лід», «печиво», «морозиво», «яблуко», «холод», «сніг», «босоніжки», «пісок», «цукор», «мороз», «сніжинка», «велосипед», «ковзани», «бурулька», «дощ», «санчата», «лижі», «м'ячик». На слова, які мають відношення до зими, діти реагують веселими оплесками.

Снігуронька: А я теж хочу запропонувати вам гру.

Гра «Зима — Літо»

Снігуронька роздає кожному з дітей комплект з зеленим та білим кружальцями. Потім Снігуронька називає різноманітні дії, наприклад, «кататися на лижах», «їхати на велосипеді», «ліпити снігову Бабу», «годувати пташок», «грати у сніжки», «ганяти м'яч», «купатися», «мерзнути», «з'їжджати з гірки», «збирати ягоди», «засмагати», «колядувати». На дії, які виконують влітку, діти показують зелене кружальце, а на ті, що взимку — біле кружальце.

Гра-естафета «Посади ялинку»

Дід Мороз розподіляє дітей на дві команди. Перед командами на певній відстані Снігуронька ставить дві підставки для посадки ялинок і роздає всім дітям-гравцям по маленькій ялинці. За командою Діда Мороза діти по черзі мають добігти до підставки і «посадити» свою ялинку. Яка команда заповнить підставку ялинками першою, та й виграє.

Дід Мороз: А тепер — остання гра,
Бо й спочити вже пора.

Дід Мороз йде по колу, мелодекламує вірш і супроводжує його відповідними рухами. Діти йдуть за ним і повторюють рухи.

Дід Мороз: Довгий час, довгий час
Добирався я до вас.
Відпочити захотів —
На оленях полетів *махати руками, наче крилами*
А коли спочив я трішки,
Йшов по лісу пішки, пішки. *іти на одному місці*
Коли в мене змерзли руки,
Я в долоні хукав, хукав. *хукати у долоні*

Де лежав глибокий сніг, Я на лижах біг і біг.	<i>імітувати на одному місці біг на лижах</i>
Відпочити захотів — Знов на оленях летів.	<i>махати руками, наче крилами</i>
А коли спочив я трішки, Йшов по лісу пішки, пішки.	<i>іти на одному місці</i>
Насмішили дві сороки, Що ходили — крила в боки.	<i>ставити руки на пояс</i>
Так тоді розреготався, Що від сміху аж хитався.	<i>нахиляти корпус то в один, то в інший бік</i>
Відпочити захотів — Знов на оленях летів.	<i>махати руками, наче крилами</i>
Тож летів я, біг і йшов, Ніс повнісінький мішок.	<i>бігти, іти кроком</i>
А у ньому подарунки — Все пакети та пакунки.	
Тож сідайте у кружок... Я розв'язую мішок!	<i>сісти кружка</i>
Ну а ви допоможіть — Хором закличку скажіть: «Гей, шнурочки, розв'яжіться! Подарунки, покажіться!».	

Діти хором повторюють закличку. Дід Мороз роздає всім дітям подарунками.

Дід Мороз: Вже настав святковий час.
Рік Новий прийшов до нас.
Хай на всіх чекає щастя,
Хай усе здійснити вдасться.
Хай всі будуть здоровенькі —
І великі, і маленькі.
Хай творяться гарні справи,
І живеться всім цікаво!
І, щоб як там не було,
Переможе хай добро!

На закінчення новорічного свята лунає музика, діти фотографуються з Дідом Морозом та Снігуронькою.

Ялинкові цукерки

Слова Галини Джемуди
Музика Тетяни Вовк

Грайливо

The musical score is written in 4/4 time on a single treble clef staff. It consists of five lines of music, each with a key signature of one flat (F major/D minor) and a common time signature. The notes are primarily quarter and eighth notes. Chords are indicated by letters above the staff: C, F, C, Dm, G, C, F, Em7, Dm7, G7, Am7, F, Am7, D7, G7, C, F, C, Dm7, G7, F, G7, Am, Em, G7, C.

Ми цу - ке - роч - ки смач - ні. Мо - же, вам зда - єть - ся, що цу -
кер - кам на зем - лі со - лод - ко жи - вєть - ся? Вар - то
з гіл - ки зліз - ти — ко - жен хо - че з'їс - ти... Ми цу -
кер - ки най - смач - ні - ші, в нас об - горт - ки най - гар - ні - ші.
Той, хто швид - ше до - же - не, — з'їсть ме - не, і ме - не, і ме - не.

Ми цукерочки смачні.
Може, вам здається,
Що цукеркам на землі
Солодко живеться?
Варто з гілки злізти —
Кожен хоче з'їсти...
Ми цукерки найсмачніші,
В нас обгортки найгарніші.
Той, хто швидше дожене, —
З'їсть мене, і мене, і мене!

сценарії свят та розваг

Свято Осені — одне з найперших свят у новому навчальному році, яке проводять і в садку, і в школі. А оскільки діти після літніх канікул сповнені нових сил, бажання творити й самовиражатися, сценарій осіннього свята має бути оригінально вирішений, наповнений цікавими художньо-поетичними та музичними образами

Галина ДЖЕМУЛА,
учитель-методист вищої
категорії спеціалізованого
навчально-виховного комплексу
«Лілея», м. Київ

Осінь у лісі

Сценарій осіннього свята
для дітей старшого дошкільного
і молодшого шкільного віку

Знастанням осені педагогам слід звертати увагу дітей на те, як перевтілюється природа. Зокрема, якого кольору стає небо, трава, листя, як змінюється температура повітря, як себе поведуть звірі та птахи. Для цього корисно організовувати прогулянки з дітьми у сквери, парки, до лісу тощо.

Збагатити уявлення дітей про осінню пору можна також за допомогою:

- * показу мультфільмів на осінню тематику;
- * слухання музичних творів;
- * малювання осінніх пейзажів;
- * створення творчих робіт з овочів, фруктів, шишок, жолудів, горіхів;
- * читання віршів, художніх оповідань та казок про осінь;
- * співу пісень.

Утім, вірші та пісні не обов'язково мають бути тими самими, що й ті, які діти виконуватимуть на осінньому святі. А от створені дітьми творчі роботи стануть у пригоді для декоративного оформлення Осінньої святкової зали.

Сценарій «Осінь у лісі» надасть дітям змогу максимально і надзвичайно тонко відчутися неповторну атмосферу цієї чудової пори року. Адже у ньому є все:

- * три осінні місяці, які символізують зміни у природі;
- * дерева, які змінюють осіннє вбрання;
- * пташки, які відлітають у вирій;
- * звірята, які готуються до зими.

Окрім того, у сценарії використані близькі дитячому сприйняттю вірші про осінь майстрів високої поезії — Олександра Олеся, Наталі Забіли, Миколи Вінграновського, Ліни Костенко.

Особливістю сценарію є те, що кількість його персонажів може варіюватися. Скажімо, до нього можна додати кілька ролей без слів,

Декорація хатки Осені. На стіні хатки висить годинник. Одна з його стрілок вказує на «Літо».

Поруч з хаткою Осені стоять декорації дерев.

Звучить аудіозапис фортепіанної п'єси «Осіннє листя» Володимира Ребікова.

На центр зали виходить Лісовик, підходить до хатки Осені.

Лісовик: Біла хмарка над лісом пливе,
В цім будиночку Осінь живе.
Є у неї дорослі сини.
Місяцями зовуться вони.
Коли Осінь почне панувати,
Мають право виходити з хати.
Та показує «Літо» годинник,
Тож виходить вони не повинні.

Лісовик заходить у хатку Осені. З хатки Осені хутко вибігає Вересень.

Вересень: Так набридло закритим сидіти.
Хочу я щось осіннє зробити!

Вересень зриває з дерева кілька листочків і тікає назад у хатку.

На центр зали виходить Вітер з мітлою.

Вітер: Що це Осінь собі дозволяє?
Не пора ще, а листя зриває!
Чи не Вересень вибіг із хати?
Підмету і піду спочивати.

Вітер підмітає і йде. З хатки Осені вибігає Жовтень.

Жовтень: Я вже так розважатися хочу!
Відірву хоча б кілька листочків.

Жовтень зриває з дерев кілька листків, кидає їх додолю і тікає у хатку. Виходить Вітер.

Вітер: Знов насмічено. Я ж замітав!
Видно, Жовтень сюди завітав.
Узяли собі хлопці за моду
Розважатись, робить мені шкоду.

Вітер знову замітає і йде. З хатки Осені вибігає Листопад.

Листопад: Скільки Літу ще бути? Вже досить!
Нехай стрілка показує Осінь!

Листопад переводить стрілку на «Осінь». Звучить бамкання годинника.

З хатки виходять Осінь, Вересень, Жовтень та Лісовик.

Лісовик: Нехай Вітер крилами
Новину розносить:
Літо вже відлинуло,
Зустрічайте Осінь!

Осінь (наспівує):

Усе зелене, усе зелене,
Небеса васильково-сині.
Зустрічайте мене, пізнавайте мене
І співайте пісні осінні.
Все огляну, усе запалю,
Бо я вся із вогню неначе.
Розмалюю листки у таке, як люблю —
У багряне і жовтогаряче.

На центр зали виходить Лисиця.

Лисиця:

Сю ніч зорі такі колючі,
Як нажахані їжаки.
Сю ніч сойка кричала з кручі,
Сю ніч ворон сказав: «Апчхи!»
Сю ніч квітка питала квітку:
«Що ж це робиться, поясни?
Тільки вчора було ще влітку,
А сьогодні вже — восени...».

Ліна Костенко

Осінь (звертаючись до синів):

Нумо, хлопці, не баріться,
До роботи вже беріться.
Сину Вересень, спіши.
Що робитимеш, скажи?

Вересень:

Проведу пташок у вирій.
Хай летять на хмарці сірій.
Компас дам, щоб не блукали,
Край далекий відшукали.

На центр зали «вилітають» Пташки.

Пташки:

Наш ліс улюблений, прощай,
Прощай же, земле мила.
У дальній край, у дальній край
Нехай несуть нас крила.
Розтанемо у даліні,
Полинем над морями.
А навесні, а навесні
Зустрінемося з вами.

Вересень:

Як живете, Птахи?
Чи на нас не лихі?
Чи готові до вирію крила?

Пташки: Подивися на нас:
Тренувались не раз,
От і є неабияка сила.

Вересень: Я вам компас даю
І пораду свою:
Не забудьте в путі спочивати.

Пташки: Щиро дякуєм ми.
Ти пір'їну візьми
І прощай, нам пора відлітати.

Вересень: Як опинитесь ви за морями —
Надішліть звідти нам телеграму.

*Пташки на прощання виконують пісню «Поміж диво-кленами»,
слова Тамари Мезенцевої, музика Юлії Михайленко. Після закінчення пісні
Пташки «вилітають» із зали.*

Вересень: Подивлюся, як звірята
Мають зиму зустрічати.

*На центр зали виходить Білка у фартушку. Вона тримає у руках гриби і по черзі нанизує їх
на гілку. Слідом за Білкою на центр зали виходить Їжак.*

Їжак: Як ваші справи, пані Білко?

Білка: Нижу гриби на кожную гілку.
Коли багато вдасться насушити,
То зможу люту зиму пережити.
А ви як поживаєте, Їжаче?

Їжак: Та справи непогано йдуть неначе:
Колючки нагострив, наколюю, що бачу.

Білка: Та ви ніколи не були ледачі.
А мені оце спозараночку
Треба вимити кожную баночку
Та заповнити їх грибочками,
Та розставити їх рядочками.
Отоді-то я зимуватиму,
Як запас в дуплі гарний матиму!

Їжак: Я теж гриби і яблука збираю
І в хатці на полички розкладаю.
Бо тоді-то я гарно спатиму,
Як запас харчів гарний матиму!

Гра «Знайди заховані гриби»

На центр зали вибігають троє дітей-білченят і троє дітей-їжачків з кошиками і пропонують дітям-глядачам пограти у гру. Діти стають у дві команди — команду Білченят і команду Їжачків. Під рухливу музику обидві команди починають шукати по залі сховані гриби і складати їх у кошики. Коли музика перестав звучати, гра припиняється, і кожна з команд лічить, скільки грибів вона збрала у кошик. Переможе та команда, яка збрала найбільше грибів.

Лісовик: Мені усіх їх зрозуміть неважко,
Про зиму навіть думають мурашки.

На центр зали виходить Ведмідь.

Ведмідь: Знайшов мурашка гарну бадилину.
Везе-везе... Везе-везе...
І так, і сьак, і вгору, і в долину!
Така важка, ніяк не доповзе.
Прийшла на поміч різна комашина,
Ще й коника гукнули стрибунця.
Три дні, три ночі царство мурашине
Рубало бадилинку на дрівця.

Ліна Костенко

На центр зали «вилітає» Сорока.

Сорока: Зібрали всі фрукти, садки вже порожні.
В городах лишилися самі огорожі.
І зерна посіяно в зоране поле,
І діти уже поспішають до школи.

Осінь: За гарні новини спасибі, Сороко.
Ну, Вересню, все ти зробив без мороки.
Пора уже Жовтню узятись до справи.
А де ж це той Жовтень подівся, цікаво?

Жовтень: Та я пішов, щоб фарби й пензлик взяти,
Бо треба вже дерева фарбувати.

Дерева: А ми, Жовтню, тобі допоможемо,
Пофарбуєм себе ми, як зможемо.

Дерева перегортають на собі накидку костюму іншою стороною і повертаються до глядачів.

Жовтень: О Боже ж мій, та що це з вами сталося?
Ніколи ще ви так не одягались!
Береза синя, а осика — сіра,
Лілова груша, а калина — біла...
Ви одяглись, як треба, не зуміли,
Отож я сам вас буду фарбувати.
Ставайте ближче. З кого починати?

Кожне Дерево наввипередки пропонує починати з нього. Ялинка не підходить.

Жовтень: Та не кричіть, бо що так можна чути?
Давайте краще жеребок тягнути.

*Жовтень простягає Деревам коробку з жеребками.
Усі Дерева, крім Ялини, тягнуть жеребки і розглядають, що витягли.*

Жовтень: Ну, хто там перший, хто там третій, п'ятий?
Ставайте колом — буду працювати.

Дерева стають навколо Жовтня, він їх «розфарбовує».

*Після цього Дерева розходяться у різнобарвному
вбранні і стають біля хатки Осені.*

На центр зали вибігають Перша і Друга Миша.

Перша Миша: Жовтень на узліссі фарби розбавляв,
Пензликом легенько листя фарбував.

Друга Миша: На липі листя золоте
Тріпоче понад нами,
Неначе ліс увесь цвіте
Осінніми квітками.

Перша Миша: Немовби макові квітки
На клені зайнялися,
Та наче жовті нагідки
Промінням пойнялися.

Олександр Олесь

Друга Миша: Уся в червоних ягідках Калина,
Ну, а в зеленім, як завжди, Ялина.

Калина: Які-бо ви, Ялино, старомодні!
Зелені завжди — вчора і сьогодні!

Ялина: Така вдалась, не смійтеся із мене.
Люблю колuche та іще й зелене.

Дерева (хитаються і наспівують):

Такі ми гарні і такі барвисті,
І так нам личить бути в новому листі,
І ти нас, Вітре, обминай,
Осіннє листя не зривай!
Що не кажи, а ми нові сьогодні.
Осінні барви завжди будуть модні.
І ти нас, дощук, минай,
Яскраві барви не змивай!

На центр зали виходить Жовтень і дивиться у бінокль навкруг.

Жовтень: Я бачу, зібрано врожай
Ще не на всіх городах,
Бо через поле попід гай
Зайці з мішками ходять.

*На центр зали виходять Перше та Друге Зайченя, зупиняються,
щось тихенько кажуть одне одному.*

Жовтень: Ану послухаєм Зайців,
Що зупинились поряд.
Про що вухаті гомонять
В таку осінню пору?

Перше та Друге Зайченя співають пісню.

 Пісня «Подамося на грядки» (див. с. 43)

Осінь: Під рябими кущами вухатими,
Де стерня босі ноги коле,
Зайці котять передніми лапами
Із городів капусту в поле.

Микола Вінграновський

*На центр зали вибігає Заєць і починає котити
перед собою капусту.*

Заєць: Ану, вуханчики, сюди!
Допомагайте живо.
Капусту всю перекотить
З городу через ниву.

Гра-естафета «Перекоти капустину»

*Заєць пропонує дітям-глядачам пограти у гру «Перекоти капустину».
Із зали глядачів Заєць обирає десять дітей і ділить їх на дві команди.
Діти стають у дві команди — по п'ять дітей у кожній — один за одним
на відстані 1–2 метрів. Ті, хто стоять першими зліва, беруть по «капустині»
і докочують її до наступного члена команди. Гра відбувається за принципом естафети.
Останній — п'ятий член команди, викочує капустину за фінішну лінію.
Виграє та команда, яка швидше перекотить усі «капустини».*

Сорока: Стоять дерева в золото убрані,
Гарбузи з грядок котяться останні.
Зеленим врунам сніг глибокий сниться...
Така краса, що любо подивиться.

Осінь: Ти, Жовтню, обійшовся без порад.
Тепер нехай працює Листопад!

Листопад: Обійду ліси, садочки,
Обірву усі листочки.
Хай дерева спочивають,
Хай звірята спать лягають.

Лисиця: Не зривай листочків, Листопаде-друзе,
Бо дерева в листі гарні-гарні дуже.

Листопад: На землі листочкам треба зимувати,
Корінці деревам треба зігрівати.

*Листопад підходить до декорацій дерев і скидає з них листя.
У залу вибігають Листочки. Вони починають кружляти і співати.*

Пісня «Осіньне листя» (див. с. 44)

Виходить Їжак, кличе Їжачків.

Їжак: Гей, малята-Їжачки,
Ви часу не гайте,
Миттю листячко сухе
У купки згрібайте.
Бо до лісу йде зима,
Біла, волохата,
А у нас кругом дірки
І не вкрита хата.

Вибігають Їжачки і згрібають уявне листя. Їжак допомагає їм.

Їжак: А тепер вже час до хати —
Будемо ми спати.

*Їжак і Їжачки йдуть із зали. На центр зали вибігає Листочок
і починає бігати навкруги.
Його намагається наздогнати Вітер.*

Лисиця: Вітер з пожовклим листком
Грається в котики-мишки:
То поженеться біжком,
То підкрадається нишком.
Ну, а коли спійма,
Буде, братці, зима.

Віктор Терен

Вітер: На осінньому осонні
Дзункотіли оси сонні:
Поз-з-зіхає ведмедис-с-сько,
З-з-значить, вж-ж-же мороз-з-зи близ-з-зько.
Георгій Химич

Лісовик: Великі хмари холодом нагусли,
Червоне листя падає в гаю.
Летять у вирій дуже дикі гуси,
А я слонам привіт передаю.
Ліна Костенко

Листопад: Я провідаю звірят,
Подивлюся, чи не сплять:
Позіхали гарно
І, мабуть, немарно.

*На центр зали виходять Ведмідь та Їжак з подушками.
Вони стрибають, а потім кидаються подушками.*

Листопад: Гей, Ведмедику, Їжаче,
Ви ж лягали спать неначе?!
І подушка — це не м'яч!
Розліталось пір'я, бач!

Діти-глядачі кидають у залу штучний сніг.

Ведмідь: Ой, це, мабуть, не пір'їнки,

Їжак: Схоже, це летять сніжинки!

Листопад: Тож лягайте, малюки,
Укривайтесь залюбки.
Чарівні вмикаю сни.
Спіть собі аж до Весни.
Я усім, хто спать лягає,
Колискову заспіваю.
(Наспівує) Йде зима, і мають спати
І дерева, і звірята.
Спіть собі, як хто уміє,
Хай вам лапа носа гріє.
Хай же солодко вам спиться,
Хай вам сон приємний сниться.

*Усі сплять. Осінь, Вересень, Жовтень
та Листопад оглядають усе навкруг.*

Осінь: Все, що треба, ми зробили,
Відпочинок заслужили.

Вересень, Жовтень, Листопад (разом):
Постарались не дарма.
Хай скоріш іде Зима!

На завершення свята в аудіозаписі звучить фортепіанна
п'еса «Сніг танцює» Клода Дебюссі.

Подамося на грядки

Слова Галини Джемули
Музика Віталія Вишинського

Рухливо

Я по-дам - ся на гряд - ки, як - що ма - ма пус - тить.
5 Вже дос-тиг - ли бу-ря-ки, мор-ква і ка - пус - та. Ось та - ка, ось та - ка
11 ви - рос - ла ка - пус - та! Ось та - ка, ось та - ка ви - рос - ла ка - пус - та!

1. Я подамся на грядки,
Якщо мама пустить.
Вже достигли буряки,
Морква і капуста.
Ось така, ось така } Двічі
Виросла капуста!

2. Я з тобою побіжу,
Якщо мама пустить.
Позбираємо чужу
Моркву і капусту.
Ось таку, ось таку } Двічі
Моркву і капусту!

3. Ми прибігли на грядки —
А в городі пусто:
Вже зібрали буряки,
Моркву і капусту!
Ось такі, ось такі } Двічі
Величезні буряки!